

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHIEIRE

23 mai 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd cererea înaintată de petiționarul Cavcaliuc Fedosii privind strămutarea examinării plîngerii împotriva ordonanței Procurorului, Cociu Lilian de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru la o altă instanță egală în grad.

Termenul examinării cauzei:

12.05.2017 - 23.07.2017 - instanța de recurs.

Asupra cererii menționate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. La 12 mai 2017, petiționarul Cavcaliuc Fedosii a depus cerere de strămutare a examinării plîngerii împotriva ordonanței Procurorului, Cociu Lilian de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru la o altă instanță egală în grad, în vederea excluderii suspiciunilor cu privire la imparțialitatea judecătorilor instanței respective, deoarece plîngerea sa se află spre examinare la judecătorul C.Damaschin, căruia i-a înaintat mai multe cereri de recuzare, pe motiv că ultimul nu poate participa la examinarea plîngerii, deoarece a examinat mai multe cauze civile, care au legătură cu soluția luată în cauza penală, ceea ce pune la îndoială imparțialitatea judecătorului. Astfel, petiționarul consideră că prin modalitatea cum are loc examinarea cauzei în instanța respectivă, îl face să aibă băuieli legitime și rezonabile privitor la obiectivitatea și nepărtinirea judecătorilor instanței date.

2. Examinînd cererea de strămutare, în raport cu prevederile legii, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Conform art.46 alin.(1) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție strămută judecarea unei cauze penale, de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad, numai în cazul în care prin aceasta se poate obține soluționarea ei obiectivă, rapidă, completă și se asigură desfășurarea normală a procesului.

Colegiul penal menționează că, motivele invocate de F.Cavcaliuc expuse în pct.1 al prezentei încheieri nu pot servi ca temei de strămutare a cauzei date, deoarece acestea sînt declarative și nu confirmă faptul că strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad ar duce la examinarea ei obiectivă, rapidă și completă.

La fel, petiționarul pune la îndoială atât obiectivitatea, cât și imparțialitatea judecătorului C.Damaschin, la care se află spre examinare plîngerea sa, cât și a tuturor judecătorilor Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Colegiul penal menționează că, în cauză, nu se prefigurează aspecte ce pot determina suspiciunea știrbirii imparțialității

magistratului chemat să examineze plîngerea dată, nefăcîndu-se vreo dovadă în acest sens.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a subliniat în mai multe rînduri că imparțialitatea personală a unui magistrat se prezumă pînă la proba contrară (cauza Hauschildt vs Danemarca, hotărîrea din 24 mai 1989, par.47).

Totodată, Colegiul penal menționează că în cazul cînd există circumstanțele prevăzute de art.33 Cod de procedură penală, judecătorul poate fi recuzat de către părțile la proces. După cum rezultă din cererea sa, petiționarul a invocat că a adresat mai multe cereri de recuzare a judecătorului D.Damaschin, dar nu a adus probe în confirmarea susținerii sale și care a fost soluția de admitere sau de respingere a acestora, dacă totuși au fost înaintate.

Mai mult, față de cele ce preced se mai remarcă că, aceste circumstanțe nu cad sub incidența instituției strămutării judecării cauzei penale în altă instanță, deoarece, conform prevederilor art.26 Cod de procedură penală, la înfăptuirea justiției în cauzele penale, judecătorii sînt independenți și se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele penale pe baza legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă în condiții care exclud orice presiune asupra lor. Justiția penală se înfăptuiește fără careva imixtiune. Judecătorul este obligat să se opună oricărei încercări de a exercita presiune asupra sa. Exercițarea de presiune asupra judecătorului la judecarea cauzelor penale cu scopul de a influența emiterea hotărîrii judecătorești atrage răspundere conform legii.

Este notoriu faptul că, dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, implică și dreptul la o instanță imparțială. Adică, instanța are obligația de a oferi toate garanțiile suficiente, de a exclude orice dubii rezonabile referitor la imparțialitatea instanței, aparențele avînd un rol decisiv (Piersack vs Belgia din 01.10.1982, Padovani vs Italia din 26.02.1993). Or, într-o societate democratică, instanța de judecată trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

Imparțialitatea subiectivă a judecătorilor se prezumă, iar prezumția de imparțialitate subiectivă care operează în favoarea magistraților nu poate fi deturnată în temeiul aprecierilor subiective ale justițiabililor. Or, valorificarea dreptului părților la o instanță imparțială nu poate să se realizeze într-o manieră arbitrară, întemeiată pe subiectivism susceptibilă de a antrena încălcarea drepturilor celorlalți părți în proces - de a beneficia de examinarea cauzei de către judecătorii în a căror competențe pricina respectivă este dată, precum și standardele de independență și eficiență a justiției, potrivit cărora un judecător nu poate fi îndepărtat de la examinarea cauzei în lipsa unui just motiv (Recomandarea CM/rec (2010)12, pct.9).

Imparțialitatea obiectivă a judecătorilor ține de evaluarea aparențelor necesare excluderii unei bănuieli rezonabile privind imparțialitatea judecătorului *în temeiul anumitor fapte verificabile* (Findlay vs UK din 25.02.1995, Hauschildt vs Danemarca din 24.05.1989). În acest sens, simplu fapt că un judecător a îndeplinit anumite acte, înainte de a judeca în fond, nu poate constitui criteriu de referință la aprecierea imparțialității obiective concrete (Didier vs Franța din 27.08.2002).

Astfel, reținînd cele menționate *supra*, Colegiul penal conchide că petiționarul nu a adus probe, adică argumente ce ar da dovadă de neobiectivitate și imparțialitate a judecătorului C.Damaschin, cît și a tuturor magistraților instanței respective de la judecarea cauzei la plîngerea sa, temeiul invocat purtînd un caracter declarativ, neargumentat prin probe.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul penal ajunge la concluzia că cererea de strămutare urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

3. În conformitate cu prevederile art.46-49 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Respinge cererea înaintată de petiționarul Cavcaliuc Fedosii privind strămutarea examinării plângerii împotriva ordonanței Procurorului, Cociu Lilian de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru la o altă instanță egală în grad, ca fiind neîntemeiată.

Încheierea este irevocabilă, pronunțată integral la 23 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu